

בש"פ 1202/22 - מדינת ישראל נגד אסף עומרי ברגיג

בבית המשפט העליון

בש"פ 1202/22

לפני: כבוד השופט ד' ברק-ארז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: אסף עומרי ברגיג

בקשה (רביעית) להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט באדר א' התשפ"ב (20.02.2022)
בשם המבקשת: עו"ד נעימה חנאווי-כראם
בשם המשיב: עו"ד איתי רוזין, עו"ד ניצן ביילין

החלטה

1. זוהי בקשה לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים בפעם הרביעית החל מיום 1.3.2022 בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח 8956-09-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

2. בתמצית ייאמר כי ביום 6.9.2020 הוגש נגד המשיב, יליד 2002, כתב אישום המייחס לו ביצוע של עבירת רצח לצד עבירות נוספות. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגדו, הוגשה בקשה למעצרו עד תום ההליכים (מ"ת 8990-09-20). ביום 6.9.2020 הסכים בא-כוחו של המשיב לקיומו של "ניצוץ ראיתי" ולהותרת המשיב במעצר מאחורי סורג ובריח עד למתן החלטה אחרת. ביום 7.4.2021 הסכים בא-כוחו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה וביקש לשמור על זכותו לטעון לעניין עוצמת הראיות לכאורה בהמשך.

עמוד 1

3. ביום 12.4.2021 הורה בית המשפט המחוזי (השופטת א' פינק) על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו, בהסכמת הצדדים שניתנה בין השאר על-מנת לבחון אפשרות לגישור פלילי בהליך העיקרי. מאז ועד היום האריך בית משפט זה את מעצרו של המשיב בהסכמה שלוש פעמים.
4. אשר להליך העיקרי, לאחר שהתקיימו שלוש ישיבות הוכחות, הסכימו הצדדים להליך גישור, שלא נשא פרי. לעת הזו קבועים שלושה מועדי הוכחות, הראשון שבהם בחודש יולי 2022, ולאחריו קבועים דיונים רק בחודשים נובמבר-דצמבר 2022. כפי שנמסר על-ידי באת-כוח המדינה, מעבר לכך שמדובר בתאריכים רחוקים, לא יהיה די בהם כדי להשלים את פרשת התביעה. כל המועדים הללו מאוחרים לתקופת תחולתה של הארכת המעצר המבוקשת כעת.
5. בדיון שנערך בפני ביום 20.2.2022 התנגד בא-כוח המשיב להארכת המעצר, וטען כי בשלב זה נעה נקודת האיזון לטובת שחרורו של המשיב ממעצר, בפרט לנוכח הבעייתיות בקצב התקדמותו של המשפט. באת-כוח המדינה טענה, מנגד, כי המענה לכך צריך להימצא במסגרת הגשת בקשה לקביעת מועדי הוכחות נוספים, ולא בדרך של שחרור המשיב ממעצר.
6. לאחר ששקלתי את הדברים, אני סבורה כי לעת הזו יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב, ולצד זאת, להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו, אשר יבחן את האפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי.
7. קצב התקדמות ההליך העיקרי אינו משביע רצון, אף אם תרמה לכך התנהלותם הדיונית של הצדדים עצמם. אכן, מן הראוי שייקבעו מועדי הוכחות נוספים, אך בשלב זה, ומתוך הנחה כי המועדים נקבעו בהתאם ליומנו העמוס של בית המשפט המחוזי, בכך אין די. המשיב, צעיר כבן עשרים, נתון במעצר מאחורי סורג ובריה מזה כשנה וחצי, כאשר בשלב זה אין צפי לסיום פרשת התביעה. לנוכח מועדי הדיונים הקבועים לפחות בשלב זה, אין ספק שהארכת המעצר המבוקשת אינה האחרונה שעתידה להתבקש. על כך יש להוסיף, כי לנוכח הסכמתו של בא-כוח המשיב למעצרו בשלבים קודמים, כפי שתואר, עניינו של המשיב לא נבחן מעולם על-ידי שירות המבחן.
8. בשים לב למתואר, ומבלי להתעלם מחומרת העבירות המיוחסות למשיב ומהמסוכנות הנלמדת מהן לכאורה, אני סבורה כי יש מקום להזמין תסקיר מעצר בעניינו, אשר יבחן את האפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני, וזאת מבלי לנקוט כל עמדה לגוף הדברים (ראו והשוו: בש"פ 8051/21 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (30.11.2021)).
9. אשר על כן, אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב אשר יבחן את האפשרות למעצרו בפיקוח אלקטרוני, ואת המפקחים המוצעים על-ידו לצורך מלאכת הפיקוח. התסקיר יוגש לבית המשפט המחוזי עד ליום 21.3.2022. לאחר הגשת התסקיר, יוכל בא-כוח המשיב להגיש לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בתנאי המעצר, ובית המשפט המחוזי יכריע בה כחכמתו. איני נוקטת בעניין כל עמדה.
10. בכפוף לאמור לעיל, הבקשה מתקבלת, במובן זה שמעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים החל מיום 1.3.2022 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 8956-09-20 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א באדר א' התשפ"ב (22.2.2022).

ש ו פ ט ת
